

سه شنبه 16 آبان 18 صفر 1439-7 نوامبر 2017

صدور پیام امام خمینی(ره) در محکومیت کشتار دانش آموزان در 13 آبان توسط رژیم(1357 ش)

صدور پیام امام خمینی(ره) در محکومیت کشتار دانش آموزان در 13 آبان توسط رژیم(1357 ش)

حضرت امام خمینی(ره) به مناسبت کشتار دانش آموزان و دانشجویان مسلمان در سیزدهم آبان ماه 1357 طی پیامی فرمودند: "من از جنایاتی که اخیراً در دانشگاه‌ها با فرزندان اسلام نموده‌اند در سوگم. من از دانشجویان عزیز که در راه اسلام و کشور، فدایی داده‌اند و در مقابل شاه با مشتی گره کرده ایستاده و او را محکوم کرده‌اند، تشکر می‌کنم".

گسترش اعتراضات مردمی نسبت به نخست وزیر ارتشبد "ازهارى" (1357 ش)

در اعتراض به روی کار آمدن دولت نظامی ارتشبد ازهارى، راهپیمایی‌ها، گسترده‌ای در تهران و شهرستان‌ها صورت گرفت و بازار تهران، قم، مشهد، شیراز، اصفهان، سنج، ساری و قزوین به حالت تعطیل درآمد. همچنین به دنبال اعتصاب آموزگاران و دبیران، کلیه شاگردان مدارس تهران نیز به اعتصاب کنندگان پیوستند و شهر تهران و سایر شهرها یک پارچه هیجان و شور انقلابی گردید. زد و خورد مسلحانه مردم با ماموران انتظامی آغاز شد و در چند شهرستان ماموران ساواک و فرماندار نظامی به دست مردم کشته شدند. مردم مسلمان و مبارز ایران در این اعتراضات، قاطعانه اعلام کردند که تغییرات ظاهری و جابجایی عوامل دست نشانده رژیم شاه و امریکا نمی‌تواند مانع مبارزه آنان برای پیروزی انقلاب اسلامی شود.

شهادت اویس قرنی، صحابی امام علی(ع) در جنگ صفین (37ق)

اویس بن عامر قرنی، از یارسان نامدار صدر اسلام، مُلقب به «سیدُ التابِیین» و از اصحاب و حواریون حضرت علی علیه السلام بود. وی در قرن، از نواحی یمن دیده به جهان گشود و زمانی که خبر رسالت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به او رسید، ایمان آورد. اویس به دلیل پرستاری از مادر پیر و ناتوانش، موفق به زیارت ظاهری پیامبر اسلام نشد، ولی پیامبر او را «نَفْسُ الرَّحْمَان» نامید و فرمود: «من از سوی یمن، بوی خدا می‌شنوم». او سرانجام در جنگ صفین، به یاری حضرت علی علیه السلام شتافت و در نبردی سخت با سپاهیان معاویه، به درجه والای شهادت نایل آمد.

تولد "ماری کوری" کاشف رادیوم و پلوتونیوم در لهستان (1867م) (ر.ک: 4 ژوئیه)

ماری کوری در سال 1867 در لهستان متولد شد. او با حافظه خارق‌العاده‌اش به عنوان یک کودک، مردم را شگفت‌زده می‌کرد و خواندن را وقتی تنها چهار سالش بود، آموخت. پدرش پروفیسور علوم بود و ابزارهایی که در جعبه شیشه‌ای نگهداری می‌شد، ماری را مجذوب می‌ساخت. ماری رؤیای دانشمند شدن را در سر می‌پروراند، اما می‌دانست که این کار آسان نخواهد بود. وی در سن 18 سالگی، به دلیل فقر خانوادگی، معلم سرخانه شد و به خواهرش برای درس خواندن در پاریس کمک مالی می‌کرد. بعدها خواهرش نیز او را در تحصیل یاری نمود. در آن زمان، در لهستان دانشگاهی برای دختران وجود نداشت. بنابراین، در سال 1891، ماری به دانشگاه سوربن در پاریس رفت. او به قدری فقیر بود که تنها نان و کره می‌خورد و لباسهای کهنه‌ای را که با خود از Warsaw آورده بود، می‌پوشید. هر روز تا ساعت 10 شب در کتابخانه درس می‌خواند، پس از آن به اتاق سرد کوچکش می‌رفت و تا ساعت 2 یا 3 صبح مطالعه می‌کرد. ماری بعد از 4 سال، با پیر کوری یک فیزیکدان مشهور، در سوربن ازدواج کرد. ماری و پیر به دنبال عناصر جدید گشتند. آنها سنگ معدن اورانیوم را آسیاب کردند، سپس آن را جوشاندند و با اسیدها و سایر مواد شیمیایی مورد آزمایش قرار دادند. سرانجام پس از چهار سال کار سخت و مصرف چندین تن سنگ معدن، یک دهم گرم رادیوم خالص به دست آوردند. بدین ترتیب، آنها نخستین عنصر رادیواکتیو را کشف کرده بودند. در سال 1903، ماری، پیر و یک دانشمند دیگر به نام Henry Becquerel به دلیل کشف رادیوم و مطالعه رادیواکتیویته، جایزه نوبل را در فیزیک از آن خود کردند. ماری کوری اولین زنی بود که جایزه نوبل فیزیک را می‌برد. بعدها او یک جایزه نوبل دیگر هم در شیمی دریافت کرد. در زمان جنگ جهانی اول، ماری بر روی اشعه‌های X کار می‌کرد. او باور داشت که آنها می‌توانند در درمان بیماریهایی مانند سرطان موثر باشند. وی هیچ‌گاه از کشفیاتش برای مال‌اندوزی استفاده نکرد، زیرا معتقد بود که باید به دیگران کمک نمود. بخشی از سخنرانی پی‌یر کوری در مراسم اهدای نوبل «آیا گشایش رموز طبیعت کاری درست است یا خیر؟ آیا بشر آمادگی استفاده از این رموز را دارد؟ اکتشاف نوبل از مواد منفجره ما را به شک می‌اندازد. اینک مواد منفجره در دست جنایتکاران است و باعث جنگ بین دولتها می‌شود. با وجود این، من با نوبل هم عقیده‌ام که گشایش رموز طبیعت رویهم رفته به نفع بشریت است». گفته‌های کوری به یاد ماندنی هستند. در این زمان، پی‌یر 44 ساله و ماری 36 ساله بود. با وجود این، بدن هایشان تحلیل رفته و سلامت شان به خطر افتاده بود. 7 سال طول کشید

تا ماري دكتورايش را بگيرد و بالاخره تز دكتوراي خود را در سال 1904 نوشت كه به نوعي همان مقاله سال 1900 او بود. در سال 1906 پير درگذشت و در سال 1911 ماري دومين جايزه نوبل را در شيمي دريافت كرد. در اين دوران به اندازه كافي معروف شده بود و به همين دليل، دولت فرانسه پول كافي در اختيارش قرار داد و سرانجام آژمايشگاه مفصلي همچون "نوشداروي پس از مرگ سهراب" را به ماري اعطا شد! وي در سال 1934 در آژمايشگاه كناره هاي آلپ، سفر زميني خود را ترك گفت. تولد "آلبر كامو" نويسنده معروف فرانسوي (1913م)

آلبر كامو نويسنده فرانسوي در هفتم نوامبر 1913م در الجزاير و در خانواده‌اي فقير به دنيا آمد. كودكي كامو در فقر و تنگدستي گذشت و در ميان طبقه كارگر بزرگ شد. وي دوران تحصيل را با نمرات درخشان به پايان رسانيد و سپس به تدريس و تحصيلات دانشگاهي نيز پرداخت. كامو چندي بعد به روزنامه نگاري و فلسفه علاقه مند شد و عشق فراواني به درام و درام نويسي پيدا كرد. از اين رو دريك گروه نمايشي سيار مشغول به كار شد و در ايفاي نقش هاي كلاسيك شركت جست. سپس، خود گروهي نمايشي تشكيل داد و آثار متعددي را آماده نمايش نمود. هرچند كامو در دوران تحصيل مبتلا به مرض سل شده بود، ولي مطالعه و نويسندگي را رها نكرد و پايان نامه دكتوراي خود را در رشته مسيحيت و اعتقاد يوناني به رشته تحرير درآورد. وي سفرهايي به ايتاليا، استراليا و چكسلواكي نمود و چندين اثر بزرگ نگاشت. كامو در سال 1940م به پاریس رفت و نشریه کومبا را که از انتشارات نهضت زیرزمینی مقاومت ملی فرانسه در برابر نازی‌ها بود تأسیس کرد و چندی نگذشت که همین روزنامه، ارگان رسمی و اساس نهضت مقاومت ملی شد. وي پس از جنگ جهاني دوم، نويسندگي را ادامه داد و با نگارش كتاب معروف طاعون به شهرت دست يافت و در سال 1957م موفق به اخذ جايزه ادبي نوبل شد. طاعون، رمزي است براي فرانسه اشغال شده از طرف آلمان و رمزي است براي وضع بشر به طور كلي. آلبركامو، به عنوان يكي از صاحب نظران بزرگ قرن بيستم ميلادي به شمار مي رود و آثار و شخصيت او، نماينده اختلافات بزرگ اين قرن است كه تمدن جهان غرب را متزلزل ساخته است. كامو در جست و جوي يك عقیده فلسفي يا ديني نبود، بلكه در جست و جوي يك راه زندگي بود كه در آن، منطق دل و احساس، با منطق انديشه و تفكر مورد احترام قرار گيرد و حدودي كه واقعيت بر افراد تحميل كرده است، در نظر گرفته شود. به همين جهت، كامو يك اگزيستانسياليست خوشبين است كه بر اصالت وجود و انسان رگرايي عقیده دارد و درصدد پيدا كردن اخلاقي است كه بر پايه همبستگي و سعادت و عشق باشد. كامو را هم چنين از مردان مبارز و در عين حال پوچ و اندیش زمان خود دانسته اند كه مدت ها با نيش قلم خود، با ديكتاتورهاي زمان به مبارزه پرداخت. كامو در عين حال كه در مجاورت نزديك امور واقعي و جاري كشورش به سر مي برد، پا را از وقايع فراتر مي نهاد تا به مسائل واقعي تر و والاتر دست يابد. شيوه بيان كامو به شيوه نگارش باب روز بستگي ندارد و از فصاحت و سادگي سبك كلاسيك برخوردار است. از كامو آثار متعددي بر جاي مانده كه سوء تفاهم، حكومت نظامي، درست كاران، پشت و رو، جشن ها و بيگانه از جمله نمايش نامه ها و آثار ادبي او مي باشند. آلبركامو سرانجام در چهارم ژانويه 1960م بر اثر برخورد اتومبيلش به درخت در چهل و هفت سالگي درگذشت. آغاز انقلاب بلشويك ها در روسيه و روز انقلاب (1917م)

از اوایل سال 1917م اعتصاباتي در روسيه شروع شد كه آغازگر انقلاب روسيه بود. در نتيجه اين اعتراضات، تزار نيكولاي دوم بركنار شد و حكومت موقت جانشين وي نيز توسط بلشويك ها سرنگون گرديد. سرانجام كمونيست ها به رهبري لينين با تصرف مراكز و مؤسسات دولتي، قدرت را به دست گرفتند. كمونيست ها در سرزمين هاي پهناوري كه شامل روسيه و چهارده جمهوري خودمختار ديگر در اروپاي شرقي، قفقاز و آسياي ميانه بود، اتحاد جماهیر شوروي سوسياليستي را تشكيل دادند و بيش از هفتاد سال حكومت كردند. لازم به ذكر است كه آغاز انقلاب كمونيستي در روسيه براساس تقويم رايج در آن زمان روسيه، 25 اكتوبر بود كه بر مبناي تاريخ جديد، هفتم نوامبر مي باشد. (ر.ك: 7 نوامبر)